

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 865/2018
12.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Нине Ницовић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Пироту Кв број 7/18 од 29.01.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 број 107/2018 од 11.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 12. септембра 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нине Ницовић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Пироту Кв број 7/18 од 29.01.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 број 107/2018 од 11.05.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пироту Кв број 7/18 од 29.01.2018. године, одбачен је захтев за понављање кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Нине Ницовић, који је окончан правноснажном пресудом Вишег суда у Пироту Кв број 6/16 од 29.06.2017. године, као недозвољен.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 број 107/2018 од 11.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављено против решења Вишег суда у Пироту Кв број 7/18 од 29.01.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Нина Ницовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП у вези са чланом 438. став 1. тачка 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане одлуке и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да

преиначи побијане одлуке и усвоји захтев за понављање кривичног поступка, уз истовремени захтев да Врховни касациони суд, уколико не одбаци захтев, одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже, односно прекида, сходно члану 488. став 3. ЗКП.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Бранилац окривљеног у захтеву указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, међутим, не наводи конкретно у чему се ове повреде састоје, већ истиче да је суд погрешно тумачио исказ окривљеног АА и да је приликом доношења одлуке одбацио кључни, нови доказ - писану потврду којом се побија сама суштина предметног кривичног дела и чињеничног описа дела у правноснажној пресуди, а да је у исто време одлучио о суштини ове потврде као доказу, те се дакле, упустио у меритум, а на који начин је прекорачио своја овлашћења приликом доношења одлуке по захтеву за понављање кривичног поступка. Поред тога у захтеву се истиче да „суд упорно одбија да изведе управо кључне доказе одбране којима се доказује невиност његовог браћеника, те висина противправне имовинске користи, као и да изведе било какве доказе који иду у правцу испитивања сведока ББ и ВВ ... везано за пословање млекарџе“, а на који начин је према ставу браниоца суд у побијаним одлукама прекорачио своја овлашћења приликом одлучивања о захтеву за понављање кривичног поступка, при чему није ни потпуно решио предмет захтева за понављање кривичног поступка.

По налажењу Врховног касационог суда, изложеним наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у суштини се оспорава правилност чињеничних утврђења и оцена доказа на којима се заснива закључак првостепеног суда да понуђене нове чињенице и нови докази нису таквог значаја да би могли бити основ за понављање поступка у смислу одредбе члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП, а што не може бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда по поднетом захтеву за заштиту законитости, јер не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца.

Имајући у виду да су у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 438. став 1. тачка 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП), те да се захтевом указује на разлоге који у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законски основ за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца (повреда одредаба члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић